13/08/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Προσευχή και νηστεία σημαίνει ιεράρχηση προτεραιοτήτων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στο Μεσοχώρι της ιστορικής περιοχής της Υπάτης μετέβη σήμερα Κυριακή προ της Θεομητορικής Εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών συνεχίζοντας την ποιμαντική περιοδεία του σε κάθε σπιθαμή της Φθιωτικής γης. «Η προσευχή και η νηστεία δεν είναι κάποιες πράξεις τελετουργικές αλλά είναι ένας τρόπος και ένα ήθος ζωής», είπε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

«Να θέσουμε προτεραιότητες και καθώς βρισκόμαστε σήμερα για μία ακόμη φορά σε έναν τόσο ευλογημένο τόπο, σε ένα τόσο ευλογημένο χωριό, εδώ στο Μεσοχώρι Υπάτης, ιεράρχηση σημαίνει προτεραιότητά μας να είναι αγαπημένο και μονιασμένο το χωριό μας, να είναι αγαπημένο το σπίτι μου, αγαπημένο το σόι μου, να έχω ενότητα στη ζωή μου και χαρά, να έχω επιείκεια, καλοσύνη, ανεκτικότητα, να έχω μακροθυμία, υπομονή

», υπογράμμισε.

Θερμή και εγκάρδια ήταν η υποδοχή που επεφύλαξαν στον Ποιμενάρχη τους Σεβασμιώτατο κ. Συμεών οι λιγοστοί κάτοικοι του χωριού, ενώ η σημερινή επίσκεψη του Σεβασμιωτάτου αποτέλεσε αιτία για να γεμίσει η Εκκλησία του χωριού, αλλά και η πλατεία και να ανοίξουν όλα τα σπίτια, καθώς πιστοί από την ευρύτερη περιοχή της Υπάτης, αλλά και από την πόλη της Λαμίας ανηφόρισαν στο χωριό.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Μετά από αυτήν την εκπληκτική, τη μοναδική εμπειρία του Θείου Φωτός και της θέας του προσώπου του Χριστού κατεβαίνουν οι μαθητές από το Όρος Θαβώρ μέσα στον κόσμο, μαζί με το Χριστό, και εκεί έρχονται αντιμέτωποι με τη δυστυχία. Εκεί συναντούν την τραγικότητα και τις αντινομίες αυτής της ζωής. Άλλωστε και η ζωή μας έχει πολλές αντιθετικές εικόνες. Εκεί που μπορεί να χαμογελάμε, να χαιρόμαστε, να βρισκόμαστε σε μία κατάσταση ευθυμίας, ευτυχίας, να έχει χαρά το σπίτι μας, η οικογένειά μας, να είμαστε όλοι μονιασμένοι και χαρούμενοι, να ζούμε όμορφες στιγμές, να ζούμε όμορφες καταστάσεις και να χαιρόμαστε, ξαφνικά τα πάντα μπορεί να σκοτεινιάσουν, ξαφνικά μία δυσάρεστη είδηση, μία απώλεια, μία απογοήτευση, μία πικρία μπορεί να ανατρέψει τις συντεταγμένες της ζωής μας. Μία δυσκολία, μία αναποδιά, ένας πειρασμός, ένα δυστύχημα μπορεί να φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή μας.

Κατεβαίνει και ο Χριστός με τους μαθητές μέσα στον κόσμο και συναντούν έναν ταλαίπωρο πατέρα, ο όποιος έχει άρρωστο το παιδί του, είναι το παιδί του ασθενές, ταλαιπωρείται πολύ, ταλαιπωρείται πολλά χρόνια και αναζητούν τρόπο θεραπείας. Ποιος πατέρας και ποια μάνα δεν πονάει και δεν υποφέρει όταν το παιδί είναι άρρωστο; Ποιος πατέρας και ποια μάνα δε λέει καλύτερα εγώ να αρρώσταινα παρά το παιδί μου; Καλύτερα εγώ να υπέφερα παρά το παιδί μου; Ποιος γονιός δεν νιώθει αυτήν την επιθυμία να βλέπει τα παιδιά του να είναι υγιή, να είναι δυνατά, να είναι ευτυχισμένα και πολύ περισσότερο ποιος παππούς και ποια γιαγιά δεν εύχεται κατεξοχήν αυτό για τα εγγόνια του;

Ένας ταλαίπωρος δυστυχισμένος πατέρας προσέρχεται στο Χριστό και του καταθέτει τον πόνο του αλλά, τολμώ να πω, και το παράπονό του. Ούτε λίγο ούτε πολύ μέμφεται τον Χριστό, τον μέμφεται όχι για τον ίδιο αλλά για τους μαθητές Του. Του λέει ότι «προσήνεγκα», προσέφερα, οδήγησα το παιδί μου στους μαθητές Σου για να το θεραπεύσουν, γιατί είχα ακούσει από σένα τη διδαχή Σου, ότι όσοι σε πιστεύουν θα θεραπεύουν, θα εκβάλλουν δαιμόνια, θα ευεργετούν τους ανθρώπους κι όμως οι μαθητές Σου δεν τον έχουν θεραπεύσει, οι μαθητές Σου δεν μπορούν να θεραπεύσουν το παιδί μου. Και ο Χριστός δεν προσβάλλεται, δεν αισθάνεται ότι θίγεται από αυτήν τη μομφή, από αυτό το δίκαιο παράπονο αλλά αντίθετα ενώνει τη φωνή Του με τη φωνή αυτού του πατέρα, γίνεται και η δική Του φωνή φωνή διαμαρτυρίας. **Συμπάσχει. Συνοδύνει. Συνυποφέρει ο Χριστός**. Και λέει λόγους σκληρούς, λόγους οι οποίοι προκαλούν έκπληξη.

«Εως πότε θα σας ανέχομαι γενεά άπιστη και διεστραμμένη»; Αποκαλεί τους ίδιους τους μαθητές γενεά άπιστη και διεστραμμένη. Θα απορήσει κανείς πως είναι δυνατόν αυτούς τους οποίους ο ίδιος επέλεξε, αυτούς τους οποίους ο ίδιος εδίδαξε, αυτούς τους οποίους ο ίδιος προόριζε να γίνουν οι Απόστολοι των εθνών, να ευαγγελιστούν το μήνυμα της Αναστάσεως στα μήκη και στα πέρατα της οικουμένης, πως είναι δυνατόν όλους αυτούς ο Χριστός με μίας να τους καταδικάζει, να τους απορρίπτει. Ήθελε ο Χριστός να χτυπήσει συναγερμό, ήθελε να προκαλέσει ένα σοκ στους μαθητές Του, για να καταλάβουν και να κατανοήσουν, ότι η ζωή του Χριστού δεν είναι μία ζωή μιας συνεχούς γεύσεως του Θείου Φωτός, μια Θαβώρια κατάσταση παρατεινόμενη. Ότι η ζωή του Χριστού είναι ζωή, η οποία έρχεται αντιμέτωπη καθημερινά με την ταλαιπωρία, με την οδύνη, με τα βάσανα και τον στεναγμό.

Έρχεται ο Χριστός να πει στους μαθητές του και να πει σε όλους μας, ότι αν θέλετε πραγματικά, αν θέλετε πραγματικά να πορευθείτε την οδό του Ευαγγελίου θα καταλάβετε ότι είναι στενή και τεθλιμμένη αυτή η οδός, ότι ο δρόμος, ο οποίος οδηγεί στην αιωνιότητα, στην ευτυχία, ότι το να κατακτήσεις την ευτυχία μέσα σε αυτό τον κόσμο, δεν θα την κατακτήσεις μαγικά, δεν θα κατακτήσεις την επίλυση των προβλημάτων πατώντας σε ένα κουμπί αλλά με κόπο, με στέρηση, με αγώνα. «Τούτο το γένος ουκ εκπορεύεται ει μη εν προσευχή και νηστεία». Με προσευχή και με νηστεία. Αυτός είναι ο δρόμος, ο οποίος οδηγεί στην επιτυχία, στην ευτυχία, ο δρόμος ο οποίος δίνει νόημα στη ζωή μας! **Η προσευχή και η νηστεία δεν είναι κάποιες πράξεις τελετουργικές αλλά είναι ένας τρόπος και ένα ήθος ζωής.**

Προσευχή σημαίνει ότι δεν μιλάω μόνο με τον εαυτό μου, δε συζητάω μόνο με τη σκέψη μου, δε συνομιλώ μόνο με τον δικό μου κόσμο. Προσεύχομαι σημαίνει μιλάω πρώτιστα με τον ίδιο το Θεό. Επικοινωνώ με το Θεό, αναζητώ νόημα έξω από τον εαυτό μου, βγαίνω έξω από τον εαυτό και κατά συνέπειαν καθώς κάθε άνθρωπος εικονίζει το Θεό στη ζωή μου προσευχή σημαίνει επικοινωνώ και με το συνάνθρωπο. Πολύ απλά σημαίνει ότι η ευτυχία δεν μπορεί να έρθει μέσα από έναν ατομικό τρόπο ύπαρξης, δεν μπορεί να έρθει μέσα από έναν ατομοκρατικό τρόπο ύπαρξης, δεν μπορεί ο άνθρωπος να ευτυχήσει αν είναι κλεισμένος στο καβούκι του, στο κέλυφος, το οποίο έχει φτιάξει είτε για αυτοπροστασία είτε από αδυναμία αγάπης και επικοινωνίας.

Όποιος πραγματικά θέλει στη ζωή του να προχωρήσει θα ανοιχτεί, θα ανοίξει την καρδιά του, θα μάθει να συνεργάζεται, θα μάθει να διαλέγεται και κυρίως θα εύχεται, θα είναι θετικός. Προσευχή σημαίνει θετικότητα. Προσευχή σημαίνει ζητώ το καλό για τον κόσμο ολόκληρο και για τον εαυτό μου, εύχομαι μέσα από την καρδιά μου και κάνω τη ζωή μου μια διαρκή ευχή για όλο τον κόσμο.

Και **νηστεία σημαίνει, ότι προτεραιότητά μου δεν είναι το τι θα καταναλώσω**. Προτεραιότητα μου δεν είναι το τι θα φάω και τι θα πιώ, δεν είναι να είναι γεμάτο το δικό μου το στομάχι, δεν είναι να περνάω καλά αλλά προτεραιότητά μου είναι να είμαστε όλοι ευτυχισμένοι, είναι το πρόσωπο του αδερφού μου. Δεν είναι αν θα φάω πολύ ή λίγο αλλά αν θα επικοινωνήσω, αν θα αγαπήσω, αν θα συνεργαστώ, αν θα χαρώ, αν θα έχω αγάπη μέσα στην οικογένεια μου. Προτεραιότητά μου δεν είναι μόνο τι θα μαγειρέψω το μεσημέρι, αλλά προτεραιότητά μου είναι να καθίσουμε γύρω από το τραπέζι το μεσημέρι, να έχουμε αγάπη μέσα στην οικογένεια, να έχουμε ειρήνη μέσα στην οικογένεια, να έχουμε ομόνοια μέσα στο χωριό.

Αλίμονό μας προτεραιότητα μας αν είναι μόνο να φτιάξουμε καλούς δρόμους στα χωριά ή να διορθώσουμε ελλείψεις. Είναι πολύ λίγα αυτά τα αιτήματα μπροστά σε ένα χωριό που έχει διχόνοια, μπροστά σε ένα χωριό που έχει κουτσομπολιό, μπροστά σε ένα χωριό που τρώγεται ο ένας με τον άλλο, μπροστά σε ένα χωριό που δεν μπορούν να συνεννοηθούν οι χωριανοί, που είναι ο καθένας κλεισμένος στον εαυτό του, που δε νοιάζεται ο ένας για τον άλλο. Εάν έχετε αυτά τα καλά, την αγάπη, την ομόνοια, την ενότητα και μονοπάτι να πηγαίνει στο χωριό χαμογελαστοί θα πηγαίνουμε και ελλείψεις να υπάρχουν στις υποδομές όταν υπάρχει αγάπη, όταν υπάρχει συνεννόηση, όταν υπάρχει νοιάξιμο, όταν υπάρχει καλοσύνη, όταν υπάρχει φιλαδελφεία, όταν υπάρχει **αλληλεγγύη** τότε υπάρχει ευτυχία.

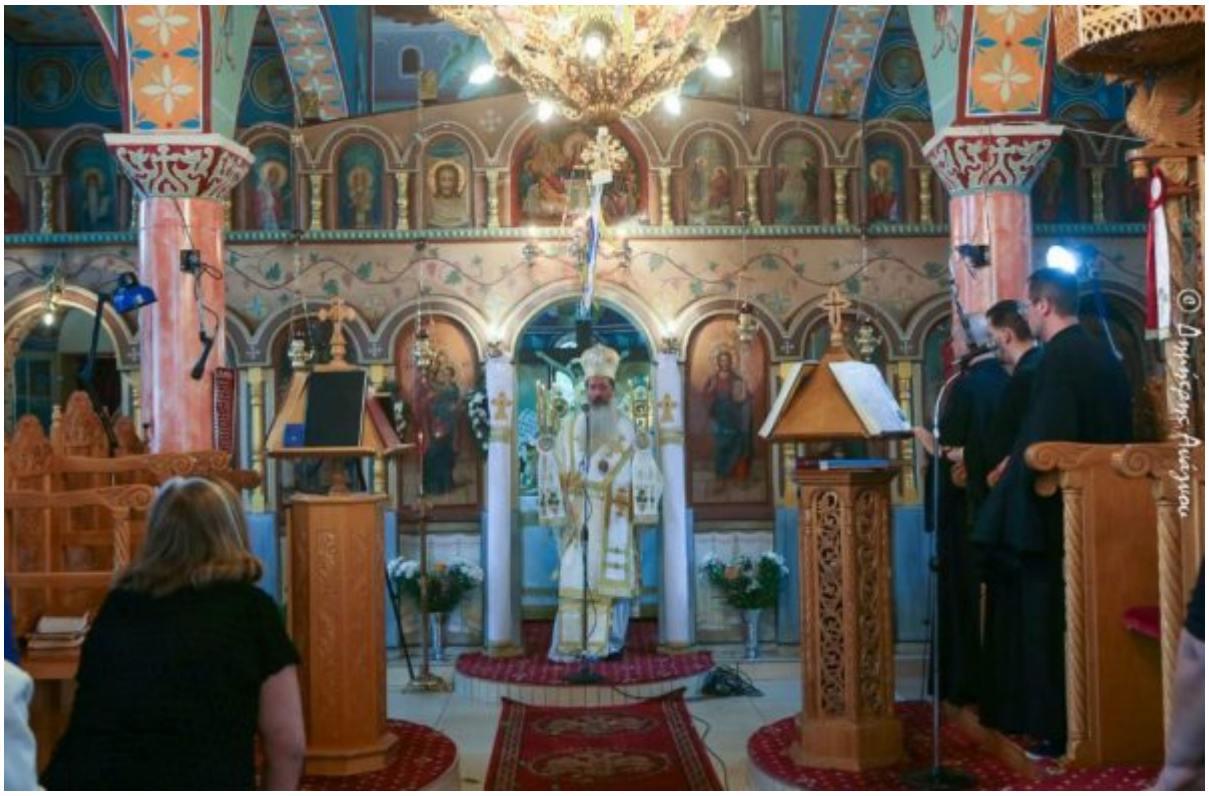

Βλέπουμε ανθρώπους που ζουν στη φτώχεια αλλά έχουν αγάπη μεταξύ τους και είναι ευτυχισμένοι και βλέπουμε άλλους να είναι μέσα στα παλάτια και να έχουν γκρίνια και να μην χαίρονται τίποτα και να παίρνουν τόνους τα φάρμακα, για να κοιμηθούν μισή ώρα, να μην μπορούν να ηρεμήσουν με τίποτα. Πόσους μεγιστάνες δεν είδαμε να αυτοκτονούν, πόσους πάμπλουτους δεν είδαμε να είναι μέσα στη μελαγχολία, να μην χαμογελάει καν το πρόσωπό τους. Για το λόγο αυτό: προσευχή και νηστεία σημαίνει ιεράρχηση προτεραιοτήτων.

Να θέσουμε προτεραιότητες και καθώς βρισκόμαστε σήμερα για μία ακόμη φορά σε έναν τόσο ευλογημένο τόπο, σε ένα τόσο ευλογημένο χωριό, εδώ στο Μεσοχώρι Υπάτης, ιεράρχηση σημαίνει προτεραιότητά μας να είναι αγαπημένο και μονιασμένο το χωριό μας, να είναι αγαπημένο

το σπίτι μου, αγαπημένο το σόι μου, να έχω ενότητα στη ζωή μου και χαρά, να έχω επιείκεια, καλοσύνη, ανεκτικότητα, να έχω μακροθυμία, υπομονή. Προτεραιότητά μου είναι να αγαπώ όλο τον κόσμο και να βλέπω στο πρόσωπο του κάθε συνανθρώπου μου τον ίδιο το Χριστό. Τότε πραγματικά και τα δύσκολα γίνονται εύκολα και τα οδυνηρά γίνονται ενήδονα. Τότε πραγματικά ο άνθρωπος ο αδύναμος αποκτά δύναμη, για να βαδίσει, για να προχωρήσει μέσα στον κόσμο και τότε ασφαλώς ακόμη και τα δημόσια έργα και όλες οι άλλες οι ανάγκες λύνονται πολύ πιο εύκολα, γίνονται πολύ πιο εύκολα.

Να βάλουμε προτεραιότητα να γίνουμε όλοι μια αγκαλιά, να μπούμε στην αγκαλιά της Παναγίας μας, καθώς είμαστε δικά της παιδάκια κι είναι η μανούλα μας η Παναγία. Να νιώσουμε αυτή την αδελφοσύνη, να ζούμε αυτή την αδελφοσύνη και ό,τι προβλήματα και να έρθουν, όποιας μορφής, είτε είναι ασθένεια είτε είναι πένθος είτε είναι φτώχεια είτε είναι άλλη δυσκολία, όλα μα όλα θα τα αντιμετωπίσουμε και θα τα νικήσουμε αν είμαστε αγαπημένοι. Αν όμως δεν είμαστε αγαπημένοι, τότε θα μας φάει, «το μαύρο το σκοτάδι».

Τον Σεβασμιώτατο εκ μέρους όλων των κατοίκων του χωριού, των μονίμων αλλά και αυτών που βρίσκονται μακριά καλωσόρισαν με λόγους ευγνωμοσύνης και αγάπης ο Πρόεδρος του χωριού κ. Θεόδωρος Τζάρας, καθώς και εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου η ερίτιμος κ. Δήμητρα Παρλαβάνζτα – Καστάνη, συνταξιούχος εκπαιδευτικός επί έτη τακτικό μέλος του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Στο Μεσοχώρι Υπάτης τίμησε με την παρουσία του την επίσκεψη του Σεβασμιωτάτου και ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος, ο αντιδήμαρχος κ. Κωνσταντίνος Ξεφλούδας και πλήθος κόσμου.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία από τον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Μεσοχωρίου μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου